Dosarul nr. 2-549/2025
2-23034666-38-2-10042025
**Dispozitiv pronunțat public la 10 noiembrie 2025**
**Hotărîrea integrală întocmită la 16 ianuarie 2026**

**HOTĂRÂRE**
în numele Legii

10 noiembrie 2025 or.Rezina
Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldova
Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței,
Judecător Veronica Cuculescu
Grefier Maria Calugher
***Cu participarea:***
Reprezentantului reclamantului Gulco Victor, avocatul Coptu Sergiu, împuternicit în baza mandatului seria și nr. MA 1440577 din 28.02.2023,
***În lipsa:***
Reclamantului Gulco Victor, născut la *****, cod personal *****,
Reprezentantul pîrîtului SA „Baza Transport Auto-29”, avocatului Pavel Savițchi, împuternicit în baza mandatului seria și nr. MA 1662078 din 11.05.2023,

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gulco Victor împotriva SA „Baza Transport Auto-29” Șoldănești, privind încasarea dobînzii de întîrziere şi a cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 07.03.2023, Gulco Victor a depus o cerere de chemare în judecată către SA „BTA 29” privind încasarea prejudiciului material sub forma dobînzii de întîrziere calculată pentru perioada nerestituirii mijlocului de transport transmis în locațiune.

În motivarea cererii a indicat că, reclamantul Gulco Victor a procurat autobusul de model „*****”, nr/î *****, a/f ***** conform contractului de vînzare-cumpărare nr. 453 la prețul de 18 400 euro. Faptul procurării mijlocului de transport a fost confirmat şi prin factura fiscală din 15.02.2008 şi prin copiile dispozițiilor de încasare, precum și prin copia certificatului de înmatriculare şi prin adeverinţa eliberată de Direcţia înregistrare a transportului şi calificare a transportului auto a Î.S. „REGISTRU” nr. 2133VP din 05.09.2012.

Mijlocul de transport menționat a fost transmis la 14.11.2012 în locațiune de Gulco Victor către SA „BTA 29” pentru o perioadă de pînă la 09.11.2015. Acest autobus a fost primit de către pârât în posesie şi folosință în temeiul contractului

menționat supra pentru a fi folosit la ruta Şoldăneşti - Cot deservită de această societate. În temeiul acestui contract de locațiune SA „BTA 29” a achitat reclamantului Gulco Victor plata pentru locaţiunea acestui autobus pînă la sfîrşitul lunii ianuarie 2013, iar începînd cu luna februarie 2013 a întrerupt achitările.

Faptul că autobuzul de model „*****”, nr/î *****, a fost transmis de reclamant în locaţiune pârâtului, se confirmă: - prin adeverinţa nr. 2133VP eliberată la 05.09.2012 de Direcţia înregistrare a transportului şi calificare a transportului auto a Î.S. „REGISTRU”; - prin răspunsul Camerei de Licenţiere din 02.09.2013 din care reiese că acest mijloc de transport a fost inclus în Anexa la licenţa pentru această întreprindere la 20.11.2012 şi la data de 17.01.2013 a fost exclusă din această Anexă; - prin copia contractului de locațiune din 14.11.2012 încheiat de reclamant cu SA „BTA 29 din or. Șoldăneşti”.

După primirea autobuzului de la reclamant, administraţia SA „BTA 29 din Şoldăneşti”, a transmis unitatea de transport angajatului său cet. Pascaru Ghenadie, care lucra ca şofer pe ruta Şoldăneşti - Cot, deservită de această întreprindere.

Directorul SA „BTA 29 din or. Şoldăneşti”, Poianschi Larisa, ulterior i-a comunicat reclamantului că șoferul Pascaru Ghenadie într-o zi a dispărut cu tot cu autobus şi cu actele autobusului de model „*****”, nr/î *****.

Consideră că, vinovat de dispariția mijlocului de transport este SA „BTA 29 din or. Şoldăneşti”, care primind autobusul în temeiul contractului de locațiune nu a asigurat paza şi integritatea acestui mijloc de transport, şi urmează să restituie reclamantului acest mijloc de transport în stare tehnică normală de funcţionare, aşa cum l-a transmis reclamantul în locaţiune întreprinderii, sau să-i restituie costul acestui mijloc de transport.

A încercat să soluționeze amiabil litigiul, dar fără succes, astfel a fost nevoit să se adreseze la SRL „Exauto-Plus” pentru a fi efectuată o evaluare a prețului de piață a autobuzului de model „*****”, nr/î *****2. Conform raportului de evaluare nr. 55/01A din 21.01.2014, valoarea medie de piață a autobusului sus-menţionat la situația din 21.01.2014, constituia suma de 234 314, 46 lei.

Astfel Gulco Victor, a depus o cerere de chemare în judecată către SA „BTA 29 or. Şoldăneşti” cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin pierderea mijlocului de transport transmis în locațiune și încasarea dobînzii de întîrziere pentru nerestituirea mijlocului de transport pentru perioada 21.08.2013- 31.05.2016.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei sediul Şoldăneşti din 10.03.2020 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Gulco Victor și s-a încasat de la SA „Baza de Transport Auto-29 Şoldăneşti” în beneficiul reclamantului, prejudiciul material pentru costul autobusului de model „*****” nr/î *****2, în sumă de 234 314,46 lei şi dobînda de întîrziere pentru perioada 21.08.2013 - 04.05.2016 în sumă de 119 205,07 lei precum și cheltuielile de judecată în mărime de 9 235,00 lei, în rest pretențiile reclamantului aferent încasării venitului ratat s-au respins ca neîntemeiate.

Nefiind deacord cu hotărârea instanței de fond cu apel a contestat-o reclamantul Gulico Victor și pârâta SA „Baza de Transport Auto-29” Şoldăneşti.

Prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 11.10.2022 a fost respins apelul declarat de Gulco Victor și s-a admis apelul pârâtei SA „Baza de Transport Auto-29” Şoldăneşti. S-a modificat hotărîrea Judecătoriei Orhei, sediul Şoldăneşti din 10.03.2020, fiind micșorată suma încasată de la SA „Baza de Transport Auto-29” Şoldăneşti cu titlu de cost al autobusului de la 234 314,46 lei pînă la 142 260 lei și suma încasată cu titlu de dobîndă de întîrziere, pentru perioada 21.08.2013 - 04.05.2016 de la 119 205,07 lei pînă la 72 373,31 lei, în rest hotărîrea a fost menținută.

Prin prezenta cerere se solicită încasarea prejudiciului material cauzat prin nerestituirea mijlocului de transport primit în locațiune de SA „Baza de Transport Auto-29” Şoldăneşti şi nerestitult reieşind din prețul acestui mijloc de transport în sumă de 142 260 lei stabilit prin raportul de Expertiză Judiciară nr.739, nr. 740 din 24.05.2022 întocmit de CNEJ în cadrul pricinii civile anterioare pentru perioada de timp de la 05.05.2016 (data de la care nu s-a mai solicitat în cadrul pricinii civile anterioare incasarea dobînzii de întîrziere) pînă la 27.02.2023 (data limită de pînă la depunerea documentului executoriu spre executare executorului judecătoresc). Calculul dobînzii de întîrziere pentru perioada de la 05.06.2016 pînă la data 27.02.2023 constituie suma de 154 362, 82 lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art.art. 6, 10, 11, 512, 513, 572, 573, 575, 585, 602, 603, 609, 610, 619, 602, 609, 617, 619, 1398 Codul Civil (red. an. 2003 în vigoare pînă la 28.02.2019), art. art. 874, 942, 944 Cod Civil (red. an. 2002 în vigoare de la 01.03.2019) și art.art. 5,6,7, 38, 166, 167 Cod de procedură civilă.

A solicitat încasarea de la SA „Baza de Transport Auto - 29 Șoldănești” în beneficiul său suma de 154 362, 82 lei cu titlu de prejudiciu material sub forma dobînzii de întîrziere calculată pentru perioada de nerestituire a costului mijlocului de transport transmis în locațiune întreprinderii pîrîte, reieșind din costul mijlocului de transport stabilit în sumă de 142 260 lei conform raportului de Expertiza Judicară nr. 739 și nr. 740 din 24.05.2022 întomit de CNEJ în cadrul pricinii civile anterioare pentru perioada de timp de la 05.05.2016 pînă la 27.02.2023.

***Argumentele participanților la proces:***

***Reprezentantul reclamantului, avocatul Coptu Sergiu*** în ședința de judecată a indicat că, susține cererea. A mai adăugat că, reclamantul a avut în proprietate autobusul de model ***** nr/î *****2 – pe care, în anul *****, l-a procurat de la „Autoprim” în baza unui contract de vânzare-cumpărare. La 14.11.2012, autobusul a fost transmis în locațiune către SA „BTA-29 Șoldănești”, pe o perioadă de la 14.11.2012 pânâ la 09.11.2015. Mijlocul de transport a fost preluat de către întreprinderea pârâtă și utilizat pentru transportarea pasagerilor pe ruta Șoldănești – Cot. Există multiple înscrisuri care confirmă predarea-primirea

mijlocului de transport. Cu toate acestea, în cadrul procesului anterior, pârâta a încercat să demonstreze că nu a primit mijlocul de transport. Autobusul respectiv a fost utilizat de un angajat al întreprinderii pârâte, însă, la un moment dat, atât angajatul pîrîtului, cât și mijlocul de transport au dispărut. În urma acestui fapt, la cererea reclamantului, a fost pornită o cauză penală. Începând cu anul 2013, reclamantul a înaintat diverse cereri și pretenții privind restituirea mijlocului de transport, însă nu a primit nici un răspuns, partea pârâtă a declarat că nu deține informații despre acest bun. În anul 2014, reclamantul a efectuat evaluarea autobusului, stabilind valoarea acestuia la 234 314, 46 lei, și a depus cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii pârâte, solicitând încasarea contravalorii mijlocului de transport, care nu i-a fost restituit. Pe parcursul examinării, reclamantul a depus cereri suplimentare privind încasarea dobânzii de întârziere și a chiriei, conform raportului de audit. În acest mod, valoarea totală a pretențiilor a fost majorată, incluzând suma de 234 314, 46 lei (contravaloarea autobuzului) și 119 205,07 lei (dobânda de întârziere). Cererea a fost admisă, cu excepția cheltuielilor de judecată suportate de reclamant. Ulterior, cauza a fost examinată de Curtea de Apel Chișinău, iar decizia instanței de apel nu a fost contestată cu recurs de nici o parte pe dosar.

După revenirea dosarului la instanța de fond, a fost eliberat titlu executoriu, iar hotărârea a fost executată. Având în vedere aceste circumstanțe, consideră că reclamantul este în drept să solicite dobânda de întârziere pentru perioada 05.05.2016 – 27.05.2023, în sumă de 154 362,82 lei. Consideră că cererea este întemeiată, iar dobânda de întârziere reprezintă un prejudiciu material efectiv, motiv pentru care solicită admiterea acesteia în întregime.

Calculul dobânzii de întârziere solicitat rezultă din costul mijlocului de transport, stabilit conform raportului de expertiză judiciară întocmit de CNEJ în cadrul procesului civil anterior dintre aceleași părți și anume -142 260 lei, pentru perioada 05.05.2016 – 27.02.2023. Consideră că reclamantul a demonstrat cu certitudine toate circumstanțele de fapt și de drept, confirmând că este proprietarul mijlocului de transport care nu i-a fost restituit până în prezent.

În cadrul procesului anterior, s-a soluționat definitiv cererea privind încasarea contravalorii mijlocului de transport, în baza raportului de expertiză menționat, iar titlul executoriu a fost emis și depus spre executare. Reieșind din faptul că reclamantul nu a majorat pretențiile referitoare la dobânda de întârziere pentru perioada ulterioară datei de 04.05.2016, consideră că acesta dispune de dreptul la acțiune și, implicit, de dreptul la repararea prejudiciului material sub forma dobânzii de întârzierepentru această perioadă. De asemenea, solicită încasarea cheltuielilor de judecată, formate din: taxa de stat în sumă de 4 630, 88 lei și costul serviciilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

***Reprezentantul pîrîtului, avocatul Pavel Savițchi*** fiind citat legal, în ședința de judecată din 27.10.2025, fără a indica nici un motiv concret, nu s-a prezentat, a depus

o cerere prin care a solicitat începerea examinării cauzei în lipsă sau amânarea examinării cauzei (f.d.59, vol. II).

Instanţa avînd la bază numărul impunător a şedinţelor de judecată care au fost fixate şi nu au avut loc, ţinînd cont de nenumăratele cereri ale reprezentantului pârâtului de amînare (f.d.108,139,202 vol. I, 53, 59 vol.II), precum şi faptul că ședința de judecată stabilită pentru 27.10.2025 a fost coordonată cu agenda avocatului Pavel Savițchi, fapt ce se confirmă prin procesul verbal al ședinței anterioare (f.d.56, vol. II) și prin înregistrările audio, instanţa prin încheiere protocolară a dispus examinarea pricinii civile în lipsa părţilor absente. Or, soluționând chestiunea cu privire la examinarea cauzei civile în fond în lipsa pîrîtului şi a reprezentantului acestuia, pornind de la constatarea faptului că instanța și-a realizat obligația pozitivă de a înștiința în mod legal părțile în proces despre data, ora și locul ședinței de judecată fixate întru recurgerea la examinarea cauzei în fond prin prisma aplicării art.art. 100 alin. (3), 102 alin. ($4^1$ ), 205 alin. (4), 206 alin.(5) CPC, instanţa a recurs la examinarea cauzei în fond - în absența pîrîtului şi a reprezentantului acestuia care au fost citaţi legal (f.d.65, vol. II).

În aceeași ordine de idei, instanţa reţine că pîrîta, a avut cunoştinţă de şedinţele de judecată, precum şi faptul că aceasta a contractat un avocat care să-i reprezinte interesele în instanţa de judecată, respectiv avînd cunoştinţe de inițierea procedurii de sesizare a instanţei de judecată pe numele acestuia de către Gulico Victor în prezenta acţiune, sau avocatul acesteia avînd cunoştinţe juridice, era obligat să asigure prezenţa avînd în vedere că anterior la cererea acestuia au mai fost amînate/întrerupte 5 şedinţe de judecată, cum rezultă și din jurisprudenţa CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.*****) – care însă a fost ignorată de partea pîrîtă, sau reprezentantul acestuia. Mai mult ca atât, instanţa reiterează că în circumstanțele în care pîrîtul şi avocatul acestuia, cunoscând despre existența unei cauze pe rolul instanței de judecată - urmau să-și exercite diligent și cu bună-credință drepturile lor procesuale și să se intereseze de soarta dosarului or, atât informația cu privire la ședințele fixate, cât și cu privire la actele judecătorești emise, este una publică, care poate fi atât solicitată, cât și vizualizată pe site-ul instanței. Suplimentar, instanţa menționează că, potrivit jurisprudenței CEDO participanții la procesul de judecată, inițiind proceduri în justiție, sau aflând despre implicarea în cadrul unei cauze judiciare, urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său. Or, fiind persoană interesată în judecarea acestei cauze, partea pîrîtă urma să întreprindă acțiunile necesare pentru a-și proteja drepturile sale de acces la instanță cu respectarea termenilor procesuali, sau să exercite cu diligență condițiile instituite de legiuitor pentru recurgerea la examinarea cauzei civile în fond.

***Aprecierea instanței de judecată:***

Examinînd cererea de chemare în judecată a reclamantului Gulco Victor, audiind participanții la proces, analizînd și cercetînd în totalitatea lor probele administrate

pentru dovedirea celor invocate şi raportîndu-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată reține ca fiind întemeiată acţiunea civilă a reclamantului Gulco Victor şi pasibilă de a fi admisă, reieşind din următoarele considerente:

Potrivit art.5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 8 alin. (1-2) lit. a) - h) Cod civil, (redacția din 2002) drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile.(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar : a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării de lucrări ştiinţifice, creării de opere literare, de artă, în urma invenţiilor şi altor rezultate ale activităţii intelectuale; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legislaţia leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform art. 9 alin.(1) Cod civil (redacția din 2002), persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Art.15 alin.(1) Cod civil prevede, că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art.11 lit. g) Cod civil (redacția din 2002), apărarea dreptului civil se face prin: g) repararea prejudiciilor.

Conform art. 514 Cod Civil (redacția din 2002), obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 572 alin. (1-2) Cod Civil (redacția din 2002), temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 575 alin.(1) Cod civil (redacția din 2002), în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Conform art. 585 Cod civil (redacția din 2002), în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata

de refinanţare a Băncii Naţionale a Moldovei, dacă legea sau contractul nu prevede a altă rată.

Conform art. 875 Cod Civil (redacția din 2002), prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi poseisune temporară, iar aceasa se obligă să plătească chirie.

Conform art. 903 lit. a), b), c) Cod Civil (redacția din 2002), locaţiunea încetează: la expirarea termenului contractului; *în cazul pierderii bunului închiriat;* în alte cazuri prevăzute de lege sau de contract.

Conform art. 904 alin.(1) Cod Civil (redacția din 2002), dacă raporturile contractuale continuă în mod tacit după expirarea contractului de locaţiune, acesta se consideră prelungit pe un termen nedeterminat.

Conform art. 908 alin.(1-2) Cod Civil (redacția din 2002), după încetarea raporturilor contractuale, locatarul este obligat să restituie bunul închiriat în starea în care i-a fost dat sau în starea prevăzută de contract. Prejudiciul cauzat prin înrăutăţirea stării bunului se repară de către locatar dacă nu dovedeşte lipsa vinovăţiei sale. Locatarul poartă răspundere în aceeaşi măsură pentru înrăutăţirea admisă de membrii familiei sale, de sublocatar sau de de terţ, cărora le-a permis accesul la bunul închiriat.

Potrivit art. 911 alin.(1, 3) Cod civil (redacția din 2002), arenda este contractul încheiat între o parte – proprietar, uzufructuar sau un alt posesor legal de terenuri şi de alte bunuri agricole (arendator) – şi altă parte (arendaş) cu privire la exploatarea acestora pe o durată determinată şi la un preţ stabilit de părţi.(3) Contractului de arendă se aplică în modul corespunzător dispoziţiilor cu privire la locaţiune în măsura în care prezentul capitol nu prevede altfel.

Art. 117 alin.(1)-(3) CPC stipulează, că probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.(2) În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.(3) Probele obţinute cu încălcarea legii nu au putere de probaţiune şi nu pot fi puse de instanţă în temeiul hotărîrii.

Conform art.118 alin.(1),(3),(4) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.(4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmaţiilor referitoare la circumstanţele de fapt ale cauzei

va cădea asupra părţii sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

Conform art.121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 122 alin.(1-3) CPC, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.(2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.(3) Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale.

Conform art. 123 alin.(1-2),(4-6) CPC, faptele pe care instanţa le-a declarat unanim cunoscute (faptele de notorietate publică) nu se cer a fi dovedite.(2) Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane. (4) Faptele care, conform legii, sînt prezumate a fi stabilite nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă. Prezumarea faptelor poate fi contestată, conform regulilor generale de probaţiune, de persoana interesată dacă legea nu dispune altfel.(5) Faptele constatate printrun act al autorităţii publice nu au pînă la judecată putere pentru instanţă şi pot fi contestate în condiţiile prezentului cod. (6) Faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Conform art. 130 alin.(1-5) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o foţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii. (4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.(5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Art.139 alin.(1) CPC indică, că documentele şi alte acte eliberate de autorităţi şi de persoane cu funcţie de răspundere în limitele competenţei şi împuternicirilor lor se prezumă a fi autentice.

În cadrul examinării pricinii civile s-a constatat cu certitudine faptul că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11.10.2022 s-a încasat de la SA „Baza de Transport Auto-29” Şoldăneşti în beneficiul reclamantului Gulico Victor contravaloarea autobuzului de model „*****” nr/î *****2 în sumă de 142 260 lei, care la 14.11.2012, a fost transmis în locațiune către întreprinderea pârâtă și care nu a fost restituit proprietarului Gulico Victor. Prin aceiași decizie s-a încasat și dobânda de întârziere pentru perioada 21.08.2013-04.05.2016 în sumă de 72 373,31 lei (f.d.72-80, vol. I).

Astfel instanța de apel a constatat incontestabil că: *„SA „Baza de transport Auto-29” Şoldăneşti a primit de la Gulco Victor pentru posesiune şi exploatare pentru o perioadă de 3 ani, autobuzul de model „*****” nr/î *****2 în stare bună. În acest sens a fost întocmit contractul de arendă şi actul de predare-primire a unității de transport nr.52 din 09.11.2012, perfectate între Gulco Victor şi reprezentantul SA „Baza de transport Auto 29” Şoldăneşti, Poianschi Larisa şi respectiv, inginerul-şef V. Bîrcă. La fel, Colegiul a reținut că în temeiul reclamaţiei din 17.08.2013 reclamantului Victor Gulco nu i-a fost restituit nici mijlocul de transport primit în locaţiune, nici costul acestuia”.*

În concluzie instanța de apel a specificat că: *„(...) din contul SA „Baza de transport Auto-29” Şoldăneşti urmează a fi încasată în beneficiul proprietarului autobuzului – Gulco Victor, costul autobuzului de model „*****” nr/î *****2 stabilit prin raportul de expertiză Judiciară nr.739,740 din 24.05.2022, conform căruia prețul de piață (valoarea) mijlocului de transport, la data depunerii cererii de chemare în judecată 11.03.2014, în stare de întreținere medie a putut constitui 142260 lei* ” (f.d.79, vol. I).

Prin urmare, instanța a stabilit că costul autobuzului de model „*****” nr/î *****2 este 142 260 lei și a încasat dobânda de întârziere acoperind perioada de la 21.08.2013 (data la care Gulco Victor i-a înaintat pârâtei reclamație) până la 04.05.2016.

Decizia instanței de apel nu a fost contestată de părți.

La 28.02.2023 reclamantul Gulico Victor a depus executorului judecătoresc Vlad Zaporojan, spre executare silită, titlul executor nr. 2-311/2014 (f.d.82,83, vol. I, 61, vol. II).

**În prezenta cauză, reclamantul solicită încasarea sumei 154 362,82 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 05.05.2016 – 27.02.2023,** susținând că reclamantul nu a majorat în cadrul cauzei civile precedente (nr. 2-311/2014) pretențiile referitoare la dobânda de întârziere pentru perioada ulterioară datei de 04.05.2016, iar debitorul nu a executat obligația de plată a valorii automobilului până la data depunerii spre executare a titlului executor.

Altfel spus, reclamantul solicită dobândă legală de întârziere pentru nerestituirea mijlocului de transport de model „*****” nr/î *****2 sau contravaloarea

acestuia, suplimentară pentru perioada ulterioară după perioada pentru care deja s-a încasat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11.10.2022.

Potrivit art. 617 alin.(1) Cod civil (red. de până la 01.03.2019) dacă nu execută obligaţia în urma somaţiei primite după scadenţă din partea creditorului, debitorul se consideră în întîrziere ca urmare a somaţiei.

Conform art. 619 Cod civil (red. de până la 01.03.2019) obligaţiilor pecuniare li se aplică dobînzi pe perioada întîrzierii. Dobînda de întîrziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. (2) În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Dobânda legală se calculează pentru întreaga perioadă de întârziere, până la achitarea efectivă a sumei datorate.

Potrivit art. 602 (red. de până la 01.03.2019) Creditorul are dreptul la despăgubire pentru întreaga perioadă cât nu a fost executată obligația.

Generalizând cele menționate mai sus în raport cu materialelele cauzei, instanța de judecată a constatat că, conform deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 11.10.2022, s-a stabilit că valoarea de piață a autobusului de model „*****” nr/î *****2, la data depunerii cererii de chemare în judecată a constituit suma de 142 260 lei. Totodată, reclamantului i s-a calculat și suma dobînzii de întîrziere pentru perioada din 21.08.2013 – 04.05.2016, în sumă de 72 373, 31.

Astfel, reclamantul susține că, după această dată, pîrîtul SA „BTA 29” Șoldănești, nu a plătit efectiv suma de 142 260 lei, și debitorul a rămas în întârziere continuă până la data depunerii titlului executoriu spre executare silită -28.02.2023 (f.d.61, vol. II). Pârâtul nu a prezentat careva probe care să combat acestă afirmație.

Ținând cont de cele menționate, precum și de faptul că pârâta nu a prezentat careva probe care ar combate pretențiile reclamantului, instanța conducându-se de normele de drept sus citate concluzionează că Gulco Victor este îndreptățit de a solicita încasarea dobânzii legale suplimentare pentru perioada 05.05.2016 până la momentul plății efective.

Potrivit pct.17) a Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova nr. 9 din 24.12.2010 privind aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează modalităţile de reparare a prejudiciului cauzat prin întîrziere sau executare necorespunzătoare a obligaţiilor pecuniare, cu excepţia celor izvorîte din contractul de credit bancar sau împrumut, pentru a calcula dobînda de întîrziere se ia suma ce urma a fi achitată, se înmulţeşte cu rata de bază a BNM la care s-a adunat 5% sau 9% (în dependentă de persoana debitorului - consumator sau nu). Suma obţinută se împarte la 365 zile, apoi se înmulţeşte cu numărul de zile care constituie perioada de întîrziere.

Reieșind din prevederile art.585 şi 619 alin.(2) Cod civil, instanța de judecată conchide despre necesitatea încasării de la pîrît în beneficiul reclamantului a dobînzii de întîrziere aferent nerestituirii mijlocului de transport reclamantului pentru perioada 05.05.2016 – 27.02.2023, în mărime totală de 154 362, 82 lei, în temeiul statisticii BNM privind ratele de dobîndă şi calculului acestei dobînzi de întîrziere potrivit programului de pe site-ul www.calcprolexmd. (f.d. 84-85, Vol. I)

***În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată*,** instanța remarcă că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin conţinutul ordinului de plată nr. 00229212667595 (f.d.213, Vol. I) din 06.09.2024 (f.d. 20), instanța a stabilit cu certitudine că reclamantul, la depunerea acțiunii, a achitat taxa de stat în cuantum de 4 631 lei.

Astfel, instanța reține că, reclamantul a suportat cheltuieli de judecată pentru plata taxei de stat în sumă totală de 4 631 lei.

Deoarece acțiunea civilă a fost admisă integral, instanța de judecată pe cale de consecință ajunge la concluzia de a admite cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de totală de 4 630, 86 lei.

Subsecvent, în corespundere cu art. 96 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Instanța a constatat că reclamantul, Gulco Victor s-a adresat către avocatul Coptu Sergiu pentru prezentarea intereselor sale în instanța de judecată.

Conform cererii se revendică compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

Instanța constată că reclamantul a anexat la dosar bonul de plată seria și nr. DAA 73581829 din 12.09.2025 (f.d.62, Vol. II), în sumă de 10 000 lei, care reprezintă onorariul achitat avocatului Coptu Sergiu. Deși nu a fost prezentat un deviz detaliat al lucrărilor prestate, instanța reține că: asistența juridică a fost efectiv prestată, fapt dovedit prin prezența avocatului în toate ședințele de judecată și prin actele procesuale redactate (cererea de chemare în judecată, referință, recurs asupra încheierii de scoatere de pe rol). Totodată, instanța atestă că, cuantumul onorariului nu apare ca fiind disproporționat în raport cu complexitatea cauzei și durata procedurilor (doi ani și 6 luni). Astfel, reieșind din complexitatea cazului și acțiunile real întreprinse de către avocat, întocmirea cererii prealabile, a cererii de chemare în judecată și participarea apărătorului ședințele de judecată instanța conchide că nu există elemente

care să indice un abuz sau o vădită disproporție, iar suma de 10 000 lei este pe deplin rezonabilă.

în conformitate cu prevederile art.82, 94, 236-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E :**

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Gulco Victor împotriva SA „Baza Transport Auto-29” Șoldănești, privind încasarea dobînzii de întîrziere şi a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în de la SA „Baza Transport Auto-29” Șoldănești, cu sediul în or. Șoldănești, str. 31 August, nr. 47, cod fiscal 1004606005066, în beneficiul lui Gulco Victor, născut la *****, cod personal *****, dobînda de întîrziere pentru nerestituirea mijlocului de transport transmis în locațiune pentru perioada din 05.05.2016 – 27.02.2023 în sumă de 154 362, 82 (o sută cincizeci și patru mii trei sute șaizeci și doi lei, 82 bani) și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii în mărime de 4 630,86 (patru mii șase sute treizeci, 86) lei și cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Orhei, sediu Rezina.

**Preşedintele şedinţei,**
**judecător /semnătură/ Veronica Cuculescu**
**Copia corespunde originalului**
**Preşedintele şedinţei,**
**judecător Veronica Cuculescu**